

MINEWAKANI

ČASOPIS SKAUTEK A SVĚTLUŠEK 6. ODDÍLU SV. JANY Z ARCU, STŘEDISKO POLÁRKA KROMĚŘÍŽ

OPTICKÉ
KLAMY

ÚLET
NÁMĚSÍČNÉ
HISTORKY

VÝSLECH
MIRY

ANDÍLKOVO
OKÉNKO

K ZAMYŠLENÍ
– DLOUHÁ
ŘADA

Tento výtisk patří:

...skauting pro život

8. číslo (duben), 5. ročník. Vychází měsíčně.
Náklad 35 výtisků. Uzávěrka tohoto čísla:
2.4.2006 Uzávěrka příštího čísla: 28.5.2006

Draží příznivci našeho časopisu,

jak to tak vypadá, snad už je tu definitivně jaro! Jenomže tím pro mě začíná i doba mnohých útrap – maturita, přijímačky... A právě kvůli těmto nutným otravným povinnostem je toto předposlední číslo 5. ročníku. Ano, je to tak, příští číslo bude květnovo-červnové. Na co bych vás chtěla upozornit v tomto čísle?

Tak především si nenechte ujít výslech Miry, který pro vás připravila Markýza. Určitě se zasmějete kouskům, které vyváděli naši náměsíční kamarádi – v Úletu. Po dlouhé době tu máme další Andílkovo okénko a trošku vám možná zamotají hlavu optické klamy na předposlední stránce.

Příjemné počtení a Veselé Velikonoce přeje Mumínek* :)

SOUTĚŽ

Body za příspěvky dostávají ti, kteří přispěli do Úletu. Prodlužuji termín dodání březnového úkolu – přečtení či dočtení knihy – do příští uzávěrky (28.5.) a přidávám speciální úkol na duben:

Pro světlušky: nakreslete, jak u vás doma probíhaly Velikonoce nebo napište veselou velikonoční příhodu.

Pro skautky: zeptejte se babiček, hledejte v knížkách nebo na internetu, zkrátka kdekoli nějaké staré velikonoční tradice, které nejsou moc známé nebo jsou opravdu prazvláštní a vyjímečné.

OBSAH ČÍSLA

Úvodník, Obsah, soutěž	1
Okénko pro rodiče, Oddílový oznamovatel	2
Bud' připravena	3
K zamyšlení	5
Výslech Miry	7
Úlet - Náměsíčnost	9
Andílkovo okénko	11
Vysmátá stránka	12
Optické klamy	13
Sudoku. Řešení sudoku. Oslavenci. Konečník	14

FOTO MĚSÍCE

Nádherná to princezna s ještě kouzelnějším úsměvem!

KONEČNÍK

Takže, jak už jsem v úvodníku naznačila, příští číslo bude poslední v tomto ročníku, tak si dejte záležet, ať stojí zato! Během měsíce června se k vám také dotanou dotazníky, ve kterých jako minulý rok zhodnotíte tento ročník Minewakanu, aby ten příští rok mohl být ještě lepší!

SUDOKU 8

	5			8				1
	9	4	1		6			2
		2		9	5	8	3	
			6		9	2	7	
4								6
	8	7	3		1			
	4	6	2	1		7		
	1		8		7	9	4	
3				5				6

V minulém sudoku byla chyba, do slosování jsem zařadila všechny, kdo mě na chybu upozornili a taky ty, kteří se rozhodli sudoku opravit a vyluštit. Z těchto byla vylosována paní Havelková a dostane sladkou odměnu:)

Prostřední řádek sudoku pošlete na:
608933825,
arthea@post.cz
Luštěte. Luštěte, tohle je poslední sudoku tohoto ročníku!

OSLAVENCI

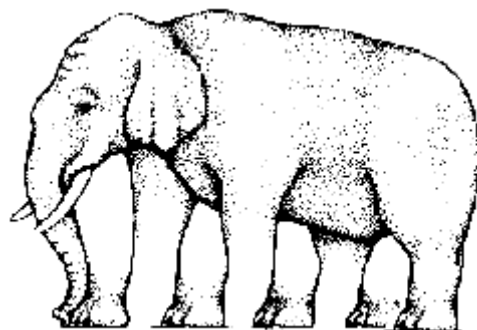
Narozeniny slaví

Kaka má 10. 4.
8 let

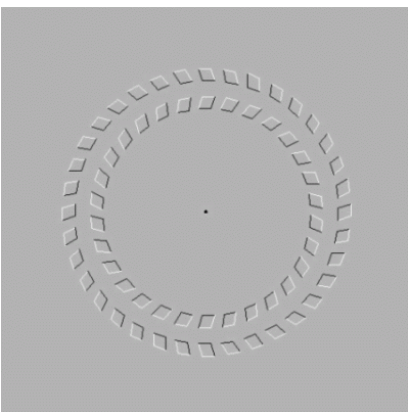
Redakce: Mumínek, Markýza, Herkules, Verča, Máří, Andílek, Kecka, Lili, Vojta, Ghaalin, Králíček, Brouček. Všem patří poděkování, stejně tak i všem fotografům, kteří poskytli svá díla.

Věřte nevěřte aneb jsem blbá nebo co aneb optické klamy

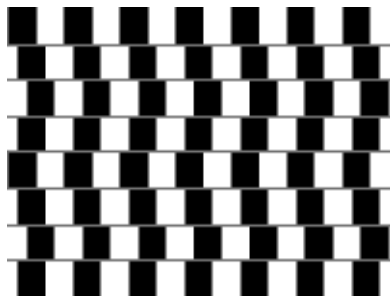
Soustředte se na černou tečku, přibližujte a oddalujte zrak. Bude se vám zdát, že se kruhy okolo pohybují.

Kolik má sloneček nožiček?

Tak co, jsou ty řady rovné nebo křivé?

Upřeně se dívejte do středu kruhu. Postupně budou mizet okraje okolo.

Další porce podivných klamů v příštím čísle:)

ODDÍLOVÝ OZNAMOVATEL

Závodů světlušek (Berušky, Želvičky a Žížalky) budou v sobotu 6. 5.

Výprava na inlinech do Zámečku bude v sobotu 13. 5.

Stanová výprava do Indiánského lomu bude o víkendu 10. - 11. 6.

Tábor bude ve dnech 15. - 29. 7. s největší pravděpodobností v Radenicích

Jinak Andílka a Mumínka si můžete od Velikonoc prohlédnout ve výloze v Kovářské ulici (obchod Checkpoint Charlie) na maturitním tablu. A 12.5. si dejte ve městě pozor, budou mít totiž poslední zvonění a kdo se ocitne v jejich blízkosti, na tom nezbyde kousek suchého místa!

OKÉNKO PRO RODIČE

Článek z Týdeníku Kroměřížska:

V Kroměříži se bude lámat rekord!

Unikátní projekt přichystali skauti kroměřížského střediska Polárka. Cílem akce Ringo72 je vytvořit český rekord v nepřetržitém hraní hry ringo na jednom místě se zápisem do České knihy rekordů za účasti rozhodčích Agentury Dobrý den Pelhřimov. Hra ringo má původ v Polsku. Celková hrací doba bude 72 hodin = 3 dny nepřetržitého hraní. Hráči se budou postupně střídát. Tato akce je otevřená široké veřejnosti a zapojit se může každý. Na místě bude připraveno i trénovací hřiště s instruktory. Akce se bude konat ve sportovním centru na Pionýrské louce v Kroměříži od 22. do 25. června 2006. Připraven bude i doprovodný program – sportovní a jiné aktivity, které připraví různé volnočasové kroměřížské organizace. Více informací se dozvíte na www.ringo72.net

Mdloba

Proč lidé omdlávají?

Mdloba je krátkodobé bezvědomí způsobené nedostatečným prokrvením mozku, její příčinou může být silný citový podnět (strach, hrůza, úlek) nebo dlouhé sezení nebo stání v horkém, dusném prostředí nebo náhlá změna polohy (např. rychlé vzpřímení).

Jak vypadá člověk, který brzy omdlí?

Mdlobu předchází pocit závratí, potácení, zatmění před očima, nevolnost, postižený má bílou až nazelenalou barvu v obličeji, na čele, krku, zádech mu vyráží studený pot, dýchá zrychleně a povrchně.

Jak předejít mdlobě?

- pokud zpozorujete na někom první příznaky mdloby, je třeba ho uklidnit a doporučit mu, aby zhluboka dýchal
- uvolnit tísňící šaty (kravatu, košili atd.)
- co nejrychleji odvést na čerstvý vzduch
- pohodlně ho usadit s nohama nahoře
- pokud to není možné, posadíme ho s hlavou předkloněnou mezi kolena

Co dělat, když někdo omdlel?

- uložit postiženého na zádech se zdviženýma nohama
- uvolnit tísňící šaty (kravatu, košili atd.)
- zajistit přísun čerstvého vzduchu (otevřít okna)
- chladit čelo, přikládat studené obklady
- postiženému by se mělo v krátkém čase (1-5 minut) vrátit vědomí
- pak je třeba ho uklidňovat a vyzvat ho, aby zhluboka dýchal
- sledovat, zda nemá zvláštní obtíže (poruchy řeči, prudké bolesti břicha nebo hlavy, špatnou hybnost končetin)

Účetní si stěžuje doktorovi, že má problémy se spaním. "A zkusila jste třeba počítat ovečky?" "No v tom je ta potíž - spletu se, a pak se tři hodiny snažím přijít na to, kde jsem udělala chybu."

Přijde jedna blondýna k druhé a povídá: "Já jsem z L.A. Odkud seš ty?" Druhá blondýna odpovídá: "Z F.M." První blondýna nechápavě vrtí hlavou a ptá se: "Co je to F.M.?" Druhá blondýna odpovídá: "Frýdek - Místek".

Jede super Mercedes po dálnici. Předjede Trabant a ihned začne odbočovat z dálnice. Ve chvíli kdy přibrzdí dostane ránu zezadu. Trabant do něj narazil... Chvilí se nic neděje, a pak se na palubním počítači Mercedesu objeví nápis: "Nalezen nový hardware, nainstalovat ovladače?"

Dva maníky zasypala na horách lavina. Najednou ten jeden vidí, jak se k nim blíží ten záchranářskej pes, bernardýn se soudkem. A tak říká tomu druhému: "Hele, nejlepší přítel člověka." "No jo, a nese ho pes."

Náčelník policie přijímá nováčky:

"Tak vy se hlásíte k policii?"

"Ano."

"A umíte číst a psát?"

"Ano."

"A naučíte mě to?"

Jdou dva policajti a najdou kostru.

"Co budeme dělat?" říká jeden.

"Doneseme ju k patologovi, ten pozná co s ní je! A převlečeme se aby nepoznal, že jsme policajti!" odpověděl mu ten druhý.

A jak řekli, tak taky udělali. Došli k patologovi, ukázali mu kostru a ten jim povídá:

"Vy jste policajti, žejo?"

"Jak jste na to přišel?" diví se oba policajti.

"No, pánové, tohle je kostra od kola!"

ANDÍLKOVĚ OKÉNKO

Jsi opravdu svatá a máš svatozář, nebo je ta fotka v Minewakanu jen fotomontáž? Dva neznámí anonymové

No hele, vy sprostí anonymové! Přece jsem Andílek! Jak si můžete dovolit pochybovat o mojí svatozáři? Avšak objevuje se jen jednou za 19 let, a tak mělo fotografovo bystré oko nehorázné štěstí, že mě zachytilo v tento zázračný okamžik!

Líbí se mi tvá přezdívka a chtěla bych taky takovou. Co mám dělat?

Děkuju, mně se taky líbí;) Ale takovou přezdívku si člověk musí zasloužit. To víš, andělská image a čistota v myšlenkách, slovech (to sice jen občas, ale pssst!:) a skutcích. Vem si ze mně příklad a můžem kandidovat nadalšího Andílka s pořadovým číslem 2!

Angličtináři zajisté hravě přeloží, pro neanglicky mluvící: „I kdyby měl být zítra konec světa, stejně dnes zasadím strom.“

- má-li postižený potíže, volejte okamžitě lékařskou pomoc
- nedejde-li k návratu vědomí během několika minut, uložíme postiženého do stabilizované polohy (viz Bezvědomí) a okamžitě voláme lékařskou pomoc

Bezvědomí

Kdy člověk upadne do bezvědomí?

- při úrazech, především při poranění hlavy
- při otravách plynem či jinými toxickými látkami
- při infarktu, cukrovce, epilepsii
- při zásahu elektrickým proudem, bleskem
- příčin je celá řada, vždy se jedná o závažnou situaci, kdy je ohrožen život
- je to stav, kdy člověk nereaguje na vnější podněty
- je znakem poruchy mozkové činnosti

Když najdu člověka v bezvědomí?

- okamžitě volat lékařskou pomoc
- při bezvědomí hrozí nebezpečí, že se dýchací cesty zablokují zvratky nebo zapadlým jazykem
- uložit postiženého na záda a zaklonit hlavu
- zkontrolovat, zda dýchá (vyčistit ústní dutinu) a tepe mu srdce (viz Jak se dělá umělé dýchání)
- pokud nedýchá a tepe mu srdce, zahájit umělé dýchání viz Jak se dělá umělé dýchání)
- pokud nedýchá a netluče mu srdce, zahájit umělé dýchání a masáž srdce viz Jak se dělá umělé dýchání) a masáž srdce)
- pokud dýchá a tepe mu srdce, uložit postiženého do stabilizované polohy (viz Jak vypadá stabilizovaná poloha)
- pokud dýchá s jistými obtížemi, vyčistit znovu ústní dutinu a uložit ho do stabilizované polohy
- nikdy se nesnažíme s postiženým příliš hýbat nebo ho přemísťovat

A co když je člověk v bezvědomí již zraněný?

Správné ošetření vždy záleží také na tom, jaká je příčina bezvědomí, proto je vždy zapotřebí přehlédnout situaci, ve které jste zraněného našli ověřit zda odněkud nespadol a nehrozí, že má poraněnou páteř - pak byste s ním nemohli hýbat, zaklánět mu hlavu nebo ho ukládat do stabilizované polohy nebo zda se nejedná o úraz elektrickým spotřebičem, kterého se nešťastník stále drží - pak musíte nejdříve vypnout elektrický proud, abyste sami nedostali ránu (viz Elektrický spotřebič) nebo jestli se neotrávil plynem - pak byste nejdříve museli vypnout plyn, abyste společně nevybuchli (viz Hořlaviny a výbuštiny) .

Dloooooooooooooooooouhá řada

Dnes jsou mnozí lidé velmi netrpěliví, nejraději by všechno chtěli mít hned. Avšak pokud jsi se někdy na něco opravdu velmi těšil(a), dáš mi za pravdu, že očekávání toho bylo moc hezké a důležité.

Kdyby se třeba člověk netěšil na tábor a nečekal na něj s napětím, jaká že bude celotáborovka, a čím bude Jitka ošetřovat, ani by ho nemohl pořádně prožít. Ti z vás, kdo letos skládali na táboře slib, se na něj nejprve museli připravit. Museli čekat, aby si uvědomili, k čemu se budou zavazovat a o co jim v jejich životě půjde. Nemohli slibovat třeba hned první den tábora. Tady byl čas čekání velmi důležitý.

Dnes otevřeme krásnou knihu Angličana pana **Lewise**, která se jmenuje **Velký rozvod**. V první kapitole popisuje, jak se ocitl v jakémsi šeredném městě, kde se všichni cítili jako vězni a toužili se odtud dostat. Byla jim nabídnuta možnost odtud ujet autobusem, na nějž však museli vystát velmi dlouhou frontu. Autor této knihy popisuje, co se dělo, když se postavil do zástupu čekajících lidí:

Měl jsem štěstí – právě, když jsem zaujal své místo ve frontě, malá, podrážděná žena přede mnou vyjela na muže, který tu byl s ní: „Tak dobře, nepojedu vůbec, abys věděl,“ a chystala se k odchodu. „Nemysli si,“ řekl muž tlumeným hlasem, „že nějak stojím o to tam jet. Chtěl jsem ti vyhovět, aby byl pokoj.“ A také odcházel. „Výborně, pomyslel jsem si,“ hned mám dvě místa ve frontě v hrsti.“

Jiný, velmi malý muž se rozhlédl kolem sebe a říkal si: „Tohle není společnost, na kterou jsem zvyklý.“ Dlouhán se k němu obrátil a řekl: „Nejsme vám dost dobří, že? Takový mám nejradši,“ a takovou mu vrazil, že se malý muž natáhl do bláta.

by mu mohl pomoci, ale naštěstí se mu podařilo se vyšplhat do otevřeného okna, kterým se vrátil:)

Když jsme byli na dovolené, v noci nás najednou probudily výkřiky, po chvíli jsme zjistili, že je to kamarád. Vykřikoval: „No počkej, já ti dám, ty ožralo! Tu máš!“ A s tímhle pokřikem zuřivě mlátil do polštáře. Po

chvíli se uklidnil a my šli spát. Ráno jsme se ho ptali, co to vyváděl, ale on si nic nepamatoval.

Sestra občas usne v obýváku a tatínek ji odnáší do postele. Když ji tak jednou nesl a ukládal ji do postele, začala vykřikovat ze spaní: „Ne, ne, tam ne! Tam jsou kapři!“)

Na táboře (ne skautském) jsem se v noci vzbudila a kámoška se najednou začala vrtět. Tak jsem se na ni podívala, co se děje. Ona se obrátila na břicho, zvedla nohu, podívala se na svoje chodidlo a pronesla: „Tak to je teda dobrý!“ a spala dál:)

Když jsem byla mladší, stávalo se mi, že jsem byla náměsíčná. Jednou jsem si takhle korzovala po bytě a pootvírala všechny dveře, co doma máme včetně dveří od skříní. Když se mě pak maminka ráno ptala, co jsem to vyváděla, řekla jsem jí, že jsem jenom šla na záchod.

Můj kamarád se běžně ze spaní hádá s dědečkem.

Můj bratr vykřikuje v noci ze spaní, skáče do postele, nebo se posadí, kvičí a plácá rukama do peřin:)

Do příštího úletu nám můžete napsat některé z vašich trapasů ve škole:)

Děkujeme těm, kteří přispěli svými zábavnými náměsíčnými historkami, všichni dostanou body do celoroční soutěže. Přeji příjemnou zábavu!

Když jsem byla mladší, mamka se večer dívala na televizi a najednou slyšela nějaký šramot. Bylo jí to divné, a tak se šla podívat do kuchyně. Uviděla mě tam, jak sedím na židli a mám vyslečené pyžamové kalhoty:) Tak mě urychleně zavedla na záchod, abych v kuchyni nezpůsobila menší katastrofu:)

Sestra hrozně ráda v noci stěhuje. Jednou jsem byla na víkendovce a když jsem přijela, našla jsem v koupelně stoh svých triček. Potom jsem se podívala do skříně a tam bylo všecko rozhrabané. Mamka mi potom řekla, že sestra byla náměsíčná a v noci se jala roznášet oblečení:)

Když jsem zase jednou měla náměsíčnou náladu, šla jsem se projít po domě. Mamka si myslela, že přišel zloděj a vydala se ho hledat. Jak mě uviděla, zařvala: „Áááá, zloděj!“ a já se lekla a švihl sebou na zem, takže to vypadalo, že jsem mrtvá. Tak mě mamka začala probouzet k životu a propleskávat, já jsem se probudila a lištila ji taky:)

Jeden můj kamarád byl přes víkend sám doma a byl v noci náměsíčný. Vydal se na romantickou procházku po zahradě, ale když se vracel, zjistil, že si zabouchl dveře. Doma nebyl nikdo, kdo

Nejevil už snahu se navrátit do fronty a za chvíli se odkulhal pryč.

O chvíli později, ruku v ruce, odešel mladý pár před námi. Oba měli stejné vlasy, stejné šaty a stejně vysoký hlas. Byli si asi jeden pro druhého důležitější než místo v autobuse.

„Všichni se tam nevejdeme,“ ozval se plačtivý ženský hlas o čtyři místa přede mnou. „Za pět šilasů si s vámi vyměním místo, paní,“ ozvalo se z fronty. Slyšel jsem cinknutí mincí a potom výkřik oklamané ženy smíšený se smíchem zbytku čekajících. Žena vyběhla z fronty a pustila se do muže, který ji napálil, zatímco ostatní okamžitě postoupili na její místo a už ji nepustili zpátky... Tak se fronta kousek po kousku zkracovala a nabyla vcelku přijatelných rozměrů ještě dlouho předtím, než autobus přijel.

□□□

Do autobusu se mohli vejít všichni, kdo stáli ve frontě. Místo toho však, aby trpělivě čekali, se navzájem podráželi nebo sami odcházeli, vzdávali to...

Vraťme se opět ke skautu, který se třeba připravuje na slib. Také čeká. Může tuto dobu buď naprosto proflákat, nebo si taky může spoustu důležitých věcí uvědomit, srovnat si své hodnoty, aby odpovídaly tomu, co bude slibovat. A tak je to v celém našem životě. Jsme jako ti lidé ve frontě na autobus v našem příběhu. Můžeme být otrávení a nevrli na sebe navzájem, nebo si uvědomovat, že nám o něco jde a svůj život tomu přizpůsobit. A o co že nám jde? Oč se ve svém životě snažíš? Co považuješ za opravdu důležité?

VÝSLECH MIRY

O očekávaném dětátku, o tom, co má rád, jak se vlastně dostal ke skautingu, co by chtěl jako vůdce oddílu dokázat a o dalších věcech si Markýza povídala tentokrát s Mirou

Skautem ses stal poměrně nedávno. Jak k tomu došlo?

Když jsem v 17 letech přijal víru a začal vést společenství dětí a mládeže, už tehdy jsem se inspiroval knížkami od Foglara. A právě tehdy se ve mně probudil skautský duch. Navázal jsem spolupráci s bystrickými skautkami v různých hrách a soutěžích. Potom stačilo, abych se přestěhoval do Kroměříže

a druhý den potkal Akelu, a stal se ze mně skaut.

Čím tě zaujal skauting?

To není jednoduchá otázka, zvláště proto, že jsem do skautingu přišel jako dospělý. Řekl bych, že v mém věku se s tím člověk musí asi narodit. Jinak mě skauting zaujal svou myšlenkou, volností, kreativitou, vztahem k přírodě a lidem a také prožitkem. Skauting je

taková „druhá Boží ruka“, která vede člověka správným směrem.

Co bys chtěl skautům ve svém oddíle předat?

Chtěl bych jim předat své zkušenosti, um a rozvinout tvořivost.

„Skauting je taková „druhá Boží ruka“, která vede člověka správným směrem.“

V určitých směrech jim dát sebe za vzor. Prohloubit u nich vzor víry, spravedlnosti i občasně hravosti. Připravit je pro život.

Už sis tipnul v naší oddílové soutěži, zda se vám narodí světluška či vlče a kdy? Jestli ano, můžeš prozradit svůj tip?

Ještě jsem si netipnul a nevím, jestli by to bylo vůbec objektivní a spravedlivé, protože jsem byl účasten u ultrazvuku. Jinak svůj tip mám a mohu jej zveřejnit. Takže se to asi narodí 27.5., vážít bude 3,2 kg, měřit 50 cm. U pohlaví to tedy netipuji, zde je důležité, aby to bylo zdravé a krásné miminko.

Jak se s Jitkou připravujete na příchod světlušky/vlčete?

Kromě toho, že vybíráme takový kočár, který by zvládl táborové nerovnosti a shánění všech potřebných věcí

„...vybíráme takový kočár, který by zvládl táborové nerovnosti...“

pro našeho drobečka (pleny, postýlka), mu čtu pohádky a hladím po bříšku a Jitka s ním chodí na procházky.

Co ti zaručeně udělá radost?

Radost druhých lidiček, dobře odvedená práce a úsměv mé ženy, která je mou oporou.

Které vlastnosti se ti na holkách líbí a které nelíbí?

Líbí se mi na nich úsměv, smysl pro humor, nebojácný duch, originální způsoby, jakými dokážou přemlouvat. A nelíbí, že některé věci se musí vysvětlovat několikrát, než to pochopí a někdy si zas nenechají poradit.

Jaká zajímavá místa jsi už projel na kole?

Míst jsem už navštívil hodně, ale nejzajímavější byla cesta po jižních Čechách na svatební cestě s Jitkou.

Jakou osobnost bys chtěl potkat a o čem by sis s ní povídal?

Tak to by byl papež Jan XXIII. A chtěl bych s ním mluvit o Druhém Vatikánském koncilu. A pak ještě s papežem Janem Pavlem II. o pokoře, o poselství míru.

Na co se těšíš?

Nejvíce se těším na toho našeho drobečka a taky na tábor, kde si odpočinu od zaměstnání a přijdu na jiné myšlenky.

Děk. Markýza

Mira
Miroslav Tereško
Vůdce 5. oddílu
skautů Sv. Dona
Bosca

